

# ПРОТОКОЛ

№ 1309

гр. Пазарджик, 26.10.2022 г.

**РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Камен Г. Гатев

Съдебни            Галя В. В.

заседатели:    Лалка Цв. Дишкова

при участието на секретаря Росица Караджова  
и прокурора Р. Г. Б.

Сложи за разглеждане докладваното от Камен Г. Гатев Наказателно дело от общ характер № 20215220201472 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Подсъдимите К. Д. и Б. Д. – редовно уведомени, явяват се лично.

Явяват се и защитниците адв. П. и адв. С. Д. надлежно упълномощени от преди.

За РП – Пазарджик се явява прокурор Б..

ПРОКУРОРЪТ – Да се даде ход на делото.

АДВ. П.- Да се даде ход на делото.

АДВ. Д. – Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ К. Д. – Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ Б. Д. – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

## О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

СТРАНИТЕ /ПООТДЕЛНО/ - Да се приемат писмените доказателства.

По доказателствата и на осн. чл. 283 от НПК, съдът

## О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и ПРИОБЩАВА писмените доказателства събрани на досъдебното производство, а именно: протокол за оглед на местопроизшествие и фотоалбум, протокол за доброволно предаване от 06.03.2019 г., 2 броя - Заповеди за задържане на лице по отношение на Б. Д. и по отношение на К. Д., писмо на Община-Септември с вх. № 340000-1276/08.03.2019 г. на РУ – Септември ведно с приложенията към него, протокол за оглед на вещественно доказателство и фотоалбум към него, справка за съдимост и характеристична справка и ДСМПИС на Б. Д., справка за съдимост, ДСМПИС и характеристична справка на К. Д..

ПРИЕМА от разглеждането на делото при предходния състав - писмо вх. № 6200/26.03.2020 г. по описа на РС – Пазарджик ведно с приложенията към него на лист 54 от НОХД № 2388/2019 г.

ПРИЕМА писмени доказателства от настоящето дело - писмо от фирма „ЩРАБАГ“ ЕАД с вх. № 12724/20.06.2022 г. ведно с приложенията към него на лист 106 от НОХД № 1472/2021 г., писмо на Община – Септември с вх. № 1306/28.06.2022 г. и приложенията към него, писмо с вх. № 7033/04.04.2022 г. на Община – Септември и приложенията към него, писмо вх. № 261000/29.01.2021 г. на фирма „ЩРАБАГ“ ЕАД и приложенията към него (класьор 1, документи по класьор 2, документи класьор 3).

ПОДСЪДИМИЯТ К. Д. – Не желая да давам обяснения.

ПОДСЪДИМИЯТ Б. Д. – Не желая да давам обяснения.

СТРАНИТЕ /ПООТДЕЛНО/ - Нямаме други искания, да се приключи делото.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, затова

## О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ – Считам, че по настоящето дело бяха извършени всички необходими процесуални следствени действия, които дават възможност да се възприеме една фактическа обстановка, която дава да се възприемат праните изводи. Свидетелят И. К. е бил кмет на с. К. и като такъв кметът на Община- Септември, свидетелят е бил оправомощен и му било

негово задължение да прави обход и да надзирава извършващите се на инкриминираната дата ремонтни работи в селото, а именно подмяна на пътната настилка и водопроводите в с. К.. Установено е, че на 06.03.2019 г. около 17,30 часа в изпълнение на тези свои задължения св. К. се е движел със своя личен автомобил по ул. „16-та“, като е получил сигнал за това, че известни лица се опитват да вземат от строителните материали, които са били на улицата към онзи момент определени вещи и да ги присвоят. Установено е, че приближавайки се към дома на Д.и, К. е забелязал бус, който е бил спрял пред дома на подсъдимите и около него имало хора, които се товарили, които свидетелят не могъл да види от далеч, какво точно има в буса. Около буса са се намирали К. Д. и Й.ка Д.а. Приближавайки се, К. е видял, че в буса на който вратите са били отворени, са били натоварени павета, бордюри и плочки. Счита, че по делото беше безспорно доказано по един несъмнен и категоричен начин, че паветата, с които са били изпълнени голяма част от настилките на улиците в селото, е следвало след тяхното премахване да бъдат възстановени от там от където са били премахнати, и по тази причина не е било разрешено на никого да взима от тях. Ето защо К. е разпоредил на подсъдимия Д. и сестра му да разтоварят въпросните павета, което е довело до словесен конфликт между тях, размяна на реплики, че и други хора от селото са взимали строителни материали. С цел да не ескалира конфликта, К. се е обадил на 112 и се е свързал със служител на РУ – Септември, който е заявил, че ще бъде изпратен автопатрул на място. Докато чакали полицията, К. е започнал с мобилния си телефон да извършва снимки на случващото се на място, като от страна на присъстващите Д.и се е пристъпило към опити този телефон да му бъде отнет. Наложило се е още веднъж К. да се свърже с полицията, както той заяви в показанията си въпросните павета са били натоварени и микробусът е потеглил, управляван от подсъдимият Б. Д.. Свидателят К. го последвал със своя автомобил и в този момент е пристигнал и патрула на РУ – Септември. Въпросният патрул е успял да спре въпросният бус управляван от Д.. Било установено при спирането наличие на известно количество павета, бордюри и плочки, след което полицаите заедно с К. са се върнали на мястото от където е потеглил буса и са установили паветата. Същите са били преброени, като за този случай е пристигнала и дежурна оперативна група. Било е извършен оглед на местопроизшествие, боло е и образувано ДП. По делото беше доказано, че на инкриминираната дата св. С.

П. след работа се отбил при магазина на подсъдимите Д.и, за да се види със свои познати и около 17.30 часа подсъдимите Д.и заедно със св. Б. Х. са вадили с кирка плочи от тротоара пред магазина, като в своите показания П. е заявил, че тъй като ги познава всички е решил да помогне и се е включил и той във ваденето на плочки, както и павета и няколко бордюра. Същите са били натоварени в микробуса и от там нататък се е развил инцидента, така както го описох преди малко. Видно от материалите по делото при извършването на огледа, като поемни лица са били използвани С. П. и Б. Х., като същите впоследствие са били разпитани в качеството на свидетели. По отношение на Х. дори в един момент е било повдигнато обвинението, но същото е било прекратено и е останал в качеството на свидетел по настоящето дело. Видно от материалите по ДП е бил направен опит да се прехвърли вината за извършеното деяние върху С. П., а именно, че на него са му били необходими въпросните строителни материали за изграждане на алея в неговия двор, но когато полицаите са отишли в дома му се установило, че св. П. изобщо е нямало нужда от такива материали и тази линия на поведение е било от страна на подсъдимите и по-специално Б. се е опитал да направи така, че С. П. да поеме вината. Казуса не е особено усложнен като фактическа обстановка и като случай като цяло, и същият може би нямаше да стигне и до настоящият съдебен процес, дори и с оглед стойността на предмета на престъпление, може би щеше да се развие по съвсем друг начин с разпоредбата на чл. 9, ал.2 от НК, а именно маловажен случай, но различни фактори в страни от стойността на предмета на престъпление указаха доверие на цялото развитие на казуса всъщност поставянето на вашето внимание. Безспорно по делото е установен опитът да бъдат превозени описаните в ОА и съответно разгледани в изготвената СОЕ строителни материали - павета, плочки и бордюри на отразената стойност. Също така според мен е доказано, че този опит, въпросните строителни материали да бъдат отнети, да бъдат предмет на съответната кражба, която представлява присвояване с намерение да бъдат усвоени - натоварване, превозване е извършено от двамата подсъдими с използване на техническо средство кирка, като сме изправени пред деяние опит, т.е. престъплението е останало недовършено по независещи от тях причини, а именно намесата на К. и полицейските служители. Според мен са налице достатъчно доказателства за това, че и двама подсъдими са участвали в изваждането на въпросните павета, плочки и бордюри с

техническото средство, макар че същото не е било намерено на местопроизшествието. Това е разбираемо, тъй като когато св. К. вече е регистрирал извършването на деянието, изваждането на строителните материали е било извършено, а той се е намирал пред магазина на Д.и и техническото средство е могло да бъде прибрано, скрито и не е било на огледа на местопроизшествие. Затова, че и двамата подсъдими са участвали в изваждането е установено от показанията на св. П., както и от материалите, които бяха приобщени към доказателствената съвкупност закрепени в телефона на св. К. за това, че е съществувал още априори умисъл от страна на Д.и да бъдат присвоени от тях. Защо казвам, че този случай можеше да се развие по друг начин. Многократно по делото беше изтъкнато, че в хода на различни ремонти, предимно на Община- Септември на населението било разрешено да се взимат плочки и разни други неща, което не беше установено, нито с документи, нито с друга заповед, но въпреки това съществуват свидетелски показания, че кмета на Община- Септември е разрешавал на част от населението в гр. Септември да си взема и прибира по домовете определени строителни материали, плочки и бордюри, но такова нещо няма разрешено по отношение на извършвания ремонт в с. К.. Тук искам да направя едно уточнение и се обърне внимание на обстоятелството, че към инкриминираната дата, както стана ясно от техническите лица, които разпитахме в хода на съдебното дирене са се засекли два проекта, които са се изпълнявали в с. К.. Първият проект за водопроводната мрежа и вторият за изграждане на нова пътна настилка. Тези проекти е трябвало да са един след друг, като и свидетелите М. и А. бяха категорични, че при извършването на проекта подмяна на водопровод не се е разваляла цялата пътна настилка, а само малка част от нея с цел да се положат съответните тръби за водопровода, след което е трябвало да бъде възстановена такава каквато е била преди да бъде ремонтирана. Т.е. ако са били павета, да са павета, ако е асфалт, да е асфалт. Следващият проект, който е засягал подмяната на пътната настилка в селото е довело до там, че всички улици да бъдат асфалтирани, т.е. извадените вече павета, тъй като двата проекта са се засекли е нямало как да бъдат отново поставени на улицата и да бъде възстановена настилка, каквато е била преди, а вече разкопаните улици са били изцяло асфалтирани, но това не води до извода, че паветата е трябвало някой да си ги кара до къщите, защото така е решил и К., че въпросните павета е следвало да бъдат

превозени с цел изпълняване на мероприятия, изграждане на паркове, алеи и т. н. Не беше установено, че всичките тези извадени павета, бордюри и плочки, както и някой от свидетелите Ч., М., М. са заявили, че са били изхвърлени някъде на сметище извън с. К., едва ли не са били безстопанствени и всеки да си взима. Това не е вярно. Беше установено, че са съставени протоколи, с които паветата специално е следвало да бъдат на разположение на Община- Септември, тъй като те са един ценен материален актив и никой не е имал право да си взима от никой от тях, нито пък от бордюрите и от плочките. Още повече в хода на процеса беше установено, че по отношение на материалите, които са били изваждани от улиците в с. К. се указвал контрол през работното време, когато там са работили строителните работници по разбираеми причини, тъй като нямало как да се назначи жива охрана и не е имало, кой да ги охранява след работно време, но е имало контрол с последващи констативни протоколи, за това че тези строителни материали са започнали да липсват. Имаме свидетелски показания в тази насока, за това че тези материали не са били безстопанствени, нито без стойност с изключение на тези плочки и бордюри, които са били счупени. Разбираемо от всичко останало е било описвано и съпридружавано със съответните протоколи и откарано на място, където да изчакат своето използване. В заключение не е имало разрешение по никакъв начин, нито устно, нито писмено строителните материали, които са се вадели при изпълнението на тези два проекта те да бъдат взимани от който й да било жител на с. К.. Прекара се една защитна теза, че когато К. се приближил до микробуса на Д.и, той бил отправил репликата едва ли не „плочки си взимайте“ се опитваха да казват свидетелите на защитата и като цяло според тях К. разрешил да си взимат от строителните материали, което беше отречено от този свидетел. Той беше разпитван няколко пъти и обясни, че той е казал в онзи момент, ако някой е разрешил на някого да си взима плочки, то е да си ги е взел, но самият К. е щял да провери дали въобще някой е издал подобна заповед и давал такова разрешение, оказа, че такова нещо никой не е разрешавал. Отделен е въпроса, че населението на с. К. и не само Д.и, не само те са хората, които са взели въпросните павета, бордюри и плочки от въпросните улици, ако някой от населението си ги е взел абсолютно е консумирал същото деяние, дори там вече говорим за едно довършено престъпление, а не за опит. Но за зла беда това вземане без разрешение от

страна на Д.и е станало на вниманието на св. К. и те са попаднали на неговото ползване. Следващият момент, който искам да изтъкна е самото поведение на подсъдимите, когато са влезнали в словесен спор със св. К.. Там можеше да се тушира конфликта, тези реплики можеше да бъдат подправени „Абе, взели сме ги, ще ги върнем, може би не сме постъпили правилно“ и щеше да доведе до един друг край на целият инцидент, но за жалост от страна на подсъдимите и техните близки е била проявена една необяснима агресия по отношение на К., което е не точно необяснимо, защото стана ясно, че между тях е имало някаква политическа закачка и те са били на страната на различни политически сили, единият щял да се кандидатира за кмет, другият бил кмет към онзи момент, което в най-голяма степен е довело до преекспониране на казуса. По делото не са приложени съответните данни, но за този случай имаше репортажи по телевизията и публикации в интернет и се вдигна един невъобразим шум за нещо, което е можело да бъде разрешено по съвсем различен начин. Защо сме изправени пред казуса в съдебно заседание? Според мен не би следвало за преценката дали се касае за маловажен случай следва да се използва единствено стойността на предмета на престъпление. Да, той по принцип според теорията на съдебната практика е водещ, но не е единствен критерий, който да квалифицира деянието. С оглед на самото поведение на подсъдимите, примера който следва да дава Б. Д. на своите съсъляни за това, че той е личност с авторитет, е следвало да има една съвсем друга линия на поведение и да възпира подобни прояви, а не да бъде техен инициатор. Независимо от ниската стойност на предмета на престъпление в настоящия казус не сме изправени пред маловажен случай, както и опитът за противозаконно отнемане на строителните материали е консумиран по един доказан начин. Ще Ви моля да приемете за доказано обвинението по отношение на двамата подсъдими, тъй като се касае за квалифицирано деяние по чл. 195, ал.1, т. 4 от НК, т.е. използване на МПС и техническо средство ще следва да ги признаете за виновни и им наложите наказание лишаване от свобода в един минимален размер, който предвижда закона с оглед стойността на предмета на престъпление, данните за личността на двамата, както и мотивите довели до извършване на деянието, като без всякакво съмнение същото следва да бъде отложено за изпълнение с приложение на разпоредбата на чл. 66, ал.1 от НК. При евентуален осъдителен акт, следва да постановите подсъдимите да заплатят направените по делото разноски. Не се

съмнявам, че Вие ще прецените много внимателно установената доказателствената съвкупност и ще вземете най-правилното решение, като според мен изхода от този процес би следвало да послужи и за един емблематичен пример и за подобни бъдещи такива казуси и за предотвратяване на едни такива инциденти и най- вече за предотвратяване на такива дела, защото не би следвало да се харчат толкова много пари и да се губи ценно време, както на съда, така и на прокуратурата, и на адвокатите за нещо, което е можело да бъде развито по съвсем друг начин и при едно законосъобразно поведение да бъде прекратено. Моля за вашия съдебен акт в тази насока.

АДВ. П. - Ще изложа пред Вас моята гледна точка за настоящия казус, който и прокурора си призна, че е преекспониран. През месец февруари 2019 г., както от събраните доказателства разбрахме се извършвал ремонт на водопровода в с. К., включително и на ул. „16-та“, където се развиват събитията. Ремонта е бил извършван от дружество „Щрабаг“ след полагане на тръбите за водопровода и по втори проект са подменили изцяло пътните настилки, настилките на тротоарите, като преди ремонтите по двата проекта средната част на улицата е била настлана с паваж, а от страни с асфалт, а старите тротоарни плочки след това са подменени с нови, което се потвърждава от показанията на свидетелите И. К., В. М., М. Донов, С. П., Това, че настилката е трябвало, защото възникнаха в хода на съдебно следствие спорове дали са се засекли двата проекта, дали първият за водопроводната мрежа е трябвало да се върне настилката, са налични двата отговора сключени от Община- Септември по обществена поръчка още от 2017 г. т.е. две години преди инкриминираната дата и се предвиждало освен подмяната на водопровода и подмяна на старата пътна настилка с асфалтова, както и тротоарите да бъдат настлани с нови плочки. Това подробно го обясни и св. М. Д.. Какво е станало със старите плочки, бордюри и с паветата. Стана ясно, че част от тези строителни материал са се товарили на камиони и са се изхвърлили извън селото. Установено е от показания на свидетелите П., И. Ч., В. М., С. М., а какво казва и св. М. Донов участник в изпълнение на проекта - ръководител, той казва – „Старите тротоари всичките сме ги копали с багери. Не сме щадили никакви плочки и за нас това беше строителен отпадък. Не сме отделяли здравето от трошеното“, а не както твърди обвинението, че старите плочки от здравите са отделяне здравите. Още на ДП

от наша страна бяха представени и снимки от въпросното сметище на края на селото, в което края на селото купища пръст и плочки и павета. Поискахме да се извърши оглед на място, но това искане не беше уважено и не се извърши. Интересно какво каза св. Ю. А.. Моля да ги подложите на много внимателен анализ неговите показания, тъй като в голяма част противоречат с останалия доказателствен материал. Свидетелят А. каза, че можело единични бройки да попаднат на сметището, което означава, че все пак са карани и плочки на сметището и извадени строителни материали от ремонта. Цялото това откарване и хората като виждат, че на сметището има плочки, бордюри, павета създава една всеобща представа в селото, че могат да се взимат от тези строителни материали - отпадъци щом са изхвърлени. Освен това свидетелят А. твърди, че паветата били връщани след полагане на тръбите и са оставени на пътя, а след това били вадени и полагана асфалтова настилка, което противоречи на всякаква логика, защото при нас особена логика при строителството няма. Трябва да се анализира и това, какво заявява и този свидетел пред съда и това което е отразено в приетите документи по делото, както и един КП, че липсвали два квадратни метра от паветата подписан от св. А., а пък самият свидетел пред съда заяви, че липсвали 40 % от паветата и че не бил участвал в комисия, която да установява липса. Той е бил член на комисията, също така А. твърдеше, че бил участвал в комисия, в която предавала павета на общината, което също не е вярно. Във въпросният протокол за предаването на павета е видно, кои лица са присъствали в тази комисия и А. изобщо не е присъствал. От приетите протоколи за предаване на обектите по двата договора става ясно, че тази паважна настилка изобщо не е била възстановяване след прекарване на водопровода, тъй като веднага е започнала реконструкция на пътя. Имало е два договора и те са се запътили. По единия за водопровода строителната линия е открита на 20.02.2019 г. и обекта е предаден на 25.04.2019г., а по другия за реконструкция на пътя строителната линия е открита на 11.03.2019 г. и обекта е предаден на 17.04.2019 г. Като още на 15.03.2019 г. с приемо-предавателен протокол „Щрабаг“ е предала на кмета на с. К. 1980 кв/м павета. В крайна сметка се установява, че с този протокол са предадени много повече павета от описаните в КП № 1 за изпълнение и подлежащи на плащане на видовете и количества работи за периода. Там са описани какво е изработено и платено за периода 20.02.2019 г. до 15.03.2019 г. по първият договор, а в същия ден са

предадени и въпросните 1980 кв/м павета. Така, че от тази разлика в това какво липса, и какво е предадено не става ясно в тези 1980 кв/м дали са от пътя, където е ремонтиран водопровода. Освен това прави впечатление едно писмо до съда от 28.06.2022 г. на заместник кмета на Община- Септември - И.ка Вущанска, която пък е записала, че не им били предавани павета по договора за водопровода, тъй като били възстановени като настилка с изключение на откраднатите. Твърди се, че плочките от 92 кв/м не били възстановени, тъй като били откраднати, което обаче противоречи и в показанията на св. Д., който твърди, че плочките са ги изхвърлили, а и с факта на застъпването на двата договора. При извършването на тези ремонти в селото разнася се една обща мълва и се е знаело, че може да се взимат от строителните материали. Дори от показанията на св. К. може да се направи извода и става ясно, че плочки е можело да се взима дори, когато бил получил сигнал по телефона - това е по негови думи. Отишъл на място да провери, освен плочки дали нямало и павета, т.е. по отношение на плочките и за самият него не е имало проблем да се взима и пред съда заяви, че бил натоварен да следи за паветата и не заяви, че е натоварен да следи за плочките. Свидетелят П. Б., който също беше разпитан - Общински съветник в Община-Септември той каза, че нагласата е била такава, че извадените строителни материали, било е предизборно време, щяло да има предстоящи избори и щели да се раздават на хората от селото, както се е случило с ремонта от улиците на Община – Септември. Там също строителните материали са били раздадени на хората. Вече на процесната датата, какво се случва на 06.03.2019 г. Подсъдимият Б. Д. има магазинче и там живее на същата улица „16-та“ след 17.00 часа пред и около магазина имало хора, които пили кафе, други бира, някой играели карти. Свидетелят С. П. е помолил Б. Д. да му откара от същите тези плочки, които са вадели до дома, че искал да си прави пътека. Въпреки, че свидетелят отрича, но дори и хипотетично да предположим, че тези плочки не са били за него, а за някой друг, самият св. П. и св. Б. Х. натоварили плочки в буса на Б. Д., но не е установено обаче с кирка ли са вадени, вече са били извадени от багера, кирка не е намерена, не е предявявана, не е приобщена като веществено доказателство. Кирката ще е приберем някъде, а пък няма да я сложим в буса. Показанията на този св. С. П. са много противоречиви. В разпита си пред съда казва, че К. и други момчета вадели плочки, но нищо не казва за павета.

После пък каза, че К. бил разтоварил павета без обаче да казва, че са товарени. Т.е. на този свидетел не знам до колко следва да се дава вяра, но при такива противоречия в неговите показания аз смятам и Ви моля да не ги кредитирате, още повече са изолирани и от останалия доказателствен материал. Той твърди, че плочките не били за него. По двора му няма плочки, защото още не са били закарани. Но аз пък си задавам въпроса на Д.и защо им са тези плочки? Извършена е проверка, техният двор е целият застлан с плочки и защо им са тогава тези плочки? Къде да ги слагат? От друга страна в мен възниква въпроса, ако действително са били за Д.и, а не за С. П., защо се е налагало да бъдат карани с бус, като плочките са пред дома на Д.и. Защо? Много лесно е можело в по-късен час да излезнат и да си приберат плочки и павета, когато няма хора, защо да ги товарят в буса и Б. Д. да ги кара някъде - няма логика. Освен това във връзка пак с твърдението на св. С. П. е можело още на място, когато са отишли разследващи и полицаите да се проверят неговите показания след като той твърди, че са вадени в момента плочки и павета, а не можело да се установи пръст по тях, дали е била засъхнала или не, ако е била засъхнала значи са извадени преди с багери. Това действие не е извършено и не може в последващ момент да бъде извършено, но е пропуск на разследващите. Да се върнем на деянието, че ако действително подзащитният ми Б. Д. не е искал да направи услуга на С. и да му закара плочките, а е искал да ги присвои у него също е съществува представата, че извадените стари строителни материали са ненужни, изхвърлени и могат да си ги ползват за лични нужди. Освен това по делото не се установи, кой е казал на Б. Х. и С. П. да товарят материали в буса на Б.. Докато са товарили материалите Б. Д. не е бил там, което беше заявено и от св. К.. Цитирам - Нямам спомен Б. Д. да е бил там, дори твърди че там на място били Й.ка Д.а и Даниела Д.а и той се бил разправял с тях. След като някой се обадил по телефона на кмета, той отишъл на място да провери има ли павета. Нямало е проблем за плочките. След като пристигнал на място и евентуално бил забелязал или се съмнявал, че евентуално имало павета, отишъл при буса на Б. Д. като на място били К. Д., съпругата и дъщерята на Д. и други хора. К. казал, че павета не може да се взимат, паветата били разтоварени точно от кого пак не е ясно, но според К. и К. Д. не е участвал в разтоварването. Според мнението на К., К. Д. е участвал, няма други доказателства единственото, което става ясно е, че моя подзащитен К. Д. не е искал да бъде

сниман и кмета не може да снима някой без негово разрешение. Междувременно докато се разправяли, кметът К. се обадил на 112, буса бил тръгнал, спрели го и в буса какво е намерено - 93 броя цели плочки, други с отчупени краища, трети счупени на половина, 5 павета и 1 бордюр. За това, че плочките са били стари и очукани свидетелстваха свидетелите К. и М.. Смятам, че деянието е несъставомерно от една страна подсъдимият Б. Д., ако хипотетично предположим, че от обективна страна той е извършил деянието, от друга страна от обективна страна не е имал съзнанието, че се извършва кражба. Той е имал представа, че плочките могат да се взимат след като се изхвърлени. Нито К., нито Б. Д. са вадили, товарили или взимали павета. Няма доказателства за това какво П. и Х. са товарили в буса, няма никакви данни двамата подсъдимите да са им казвали и не стана ясно някой да им е казвал на П. и на К., какво да товарят. По отношение на К. Д. аз лично не мога да открия, какво е участието му в извършване на деянието, за което той е тук подсъдим. Не е ясно с кои свои действия е осъществил опит за кражба. Може би, както и прокурора каза странични фактори, може би защото не е разрешавал да бъде сниман. К. Д., не е участвал нито при товарене, нито при ваденето, нито при превозване на строителните материали. И все пак ако допуснем, че е разтоварвал павета, означава ли че е правил опит за кражба, ако изобщо е разтоварвал павета. Смятам, че показанията на свидетелите С. П. и Б. Х. следва да бъдат изключени от доказателствения материал. Двата са били поемни лица, отразено е в протокола за оглед от 06.03.2019 г. Съгласно чл. 137, ал.2 от НПК поемните лица не трябва да имат друго процесуално качество по делото. В настоящият казус обаче двамата бяха разпитвани по време на ДП - П. като свидетел, но не пречи да бъдат поемните лица разпитвани, но не като свидетел по огледа и т.н., а за съвсем други обстоятелства. А пък Х. дори и прокурора спомена е бил и обвиняем и после свидетел, а пък и поемни лице, т.е. има и друго процесуално качеството освен поемни лице. Според чл. 118, ал.1, т. 3 от НПК, както казах няма пречка поемните лица да бъдат свидетели, но то е само в тази част, която е обективизирана в протокола за оглед, за други обстоятелства не могат да бъдат свидетели, защото те са вече конституирани в качеството им на поемни лица и обикновено поемните лица се разпитват като такива при евентуално некоректни протоколи, а иначе за обстоятелства извън това не следва да бъдат разпитвани, недопустимо е, което се случи и по ДП, а и в съдебното

производство. Ясно е, че колизията между чл. 137, ал.2 и чл.118, ал.1, т. 3 следва да бъде разрешена в полза на първата норма и на това основание протокола за оглед следва да се приеме за опорочен. Отделно от това стои въпроса за стойността и качеството на плочките и паветата. На мен пак не ми стана ясно, кои странични фактори са указали влияния това да не бъде прието по смисъла на чл. 9 от НК. Свидетелят К. по отношение на плочките и паветата твърди, че имало приемо-предавателен протокол – цитира. След това заяви за плочките „не мога да кажа къде са и не съм ги виждал предадени на общината“, т.е. това потвърждава нашето становище за плочките. Паветата са започнали да бъдат събирани едва след този случай, но плочки и бордюри не са предавани. Освен това обвинението е за едно количество павета, но ги няма като веществени доказателства по делото. Има само 5 павета, сега 204 ли са паветата или 5, няма ги, не знам къде са другите. Дали изобщо са били предмет на някакво посегателство като веществени доказателства. Всички видяхме за какво става въпрос и какъв е предмета на твърдяната кражба и водим страхотни процеси на ДП, на съда страхотни процеси за една купчина счупени и очукани плочки. Смятам, че не можем да говорим за опит за кражба на плочки, нито от обективна, нито от субективна страна. Хипотетично да предположим, че ако е извършено плочките е ясно за тях, ако е извършено деянието за 204 павета, въпреки че са само 5. Има СТЕ - 204 павета на стойност 101 лева, което към инкриминираната дата е около 1/6 от минималната работна заплата и в случая би следвало да се приложи чл. 9, ал.2 от НК. В този смисъл е и тълкувателно Решение № 113/16.12.1982 г. по н.д. № 97/82 г. на Общото събрание на наказателна колегия. От друга страна, за да се приложи чл. 9 не могат да попречат едни фактори, кой, какво бил казал на кмета, и какво не бил казал. Освен ниската стойност няма настъпили вредни последици. От друга страна трябва да се вземе и личността на подсъдимите. Б. Д. е неосъждан, човек положително охарактеризиран, трудово ангажиран, със семейство. Цялата дандания е станала с политически противници и някой от свидетелите спомена нещо за футболния отбор и по този начин да отстрани на полицията, на прокуратурата с раздухване и преекспониране на случая и прокурора се съгласява с това, че е преекспониран. По отношение на подсъдимият К. Д. той е неосъждан, положително охарактеризиран, студент, занимава се със спорт. Никога нито срещу единият, нито срещу другия е имало заявителски материали и накрая

ги превърнахме в „герои“ на този грандиозен процес, който е започнал от 2019 г. Даже ми беше неудобно при такива обстоятелства да пледирам, класически случай на чл. 9. Ето защо, моля да ги признаете моите подзащитни за невиновни и ги оправдаете по така повдигнатите им обвинения.

АДВ. Д. – Напълно споделям изложеното от колегата П. преди малко. Споделям донякъде изложеното в пледоарията на прокурора. Споделям становището и на двамата колеги, че сме изправени пред фигурата на класическо малозначително деяние по смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК. Така разбрах аз от пледоарията на прокурора, който каза, че най-вероятно казуса е щял да приключи съвсем по различен начин, тъй като са налице основанията за прилагане на този текст, но странични фактори, които той не каза точно кои са, са допринесли той да се развие така че той да бъдат днес в тази зала. Със сигурност тези странични фактори не са подсъдимите, нито пък свидетелят К., тъй като и тримата са дейни участници в процеса и в казуса. За мен страничните фактори са тези, които пишат информативни писма, чието съдържание няма нищо общо с приетите като писмени доказателства документи по делото, а именно странични фактори работещи и работили в Община- Септември. Не съм съгласен и с казаното от прокурора, че обвинението е доказано по несъмнен начин. Напротив, аз считам, че обвинението срещу двамата подсъдими не е доказано съгласно изискванията на чл. 303, ал.2 от НПК, т.е. не е доказано по несъмнен начин. Не е доказано нито, че плочките, бордюра и паветата са били предназначени за тях двамата. Нещо повече обаче от субективна страна категорично липсва умисъл у двамата подсъдими, а и у всички останали включително и в св. П. и другият свидетел срещу когато е било образувано ДП, но е прекратено, са имали умисъл да вършат престъпление. И това е така, защото стигам до второто несъгласие с представителя на ДО, защото на тях им е било разрешено да товарят плочки и бордюри. Това разрешение е дадено устно пред тях и пред всички свидетели от свидетеля И. К. – кмета на с. К.. Съжалявам не споделям разбирането на представителя на ДО, че в поредните си показания К. е трябвало да ни обясни, какво е искал да обясни на ДП тогава когато е давал показания на 07.03.2019 г., т.е. на другия ден след датата на извършването на деянието. Като в този си разпит на ДП на тази дата, който разпит е приобщен към материалите по делото и приобщен по реда на чл. 281 от НПК, ясно К. е заявил – цитира. Цитирам и свидетелят С. П., който е дал показания на 06.03.

на ДП и те също са приобщени по реда на чл. 281 от НПК и той казва – цитира. Това са показанията и на св. П.. Това са показанията и на всички останали свидетелите М., С. М.. Ами питам риторично и прокурора, а и свидетелят К., след като той е имал задължение вменено му от бившия кмет на Община- Септември - М.Р., който малко след това беше отстранен предсрочно от тази си длъжност, проверил ли е дали Н.Б. и защо Б. е взимала плочки от тези за които става въпрос, което на няколко пъти каза св. В. П. М.. Бих попитал и прокуратурата дали са проверили дали тази Б. е извършила това и ако смятат, че това е деяние което са извършили и Д.и и тя дали са и повдигнали обвинение, но не съм чул подобно нещо. Ще споделя и показанията на св. Ч., които бяха прочетени по настоящето производство, тъй като същият е починал – цитира. Всичките тези показания са в унисон с тезата, че липсва умисъл у Д.и, а и у всички оставали, когато приберат плочки и павета изхвърлени на улицата да извършат престъпление. Третото ми несъгласие с представителя на прокуратурата. По делото няма никакви доказателства някой от Д.и да е къртил павета и плочки с въпросното техническо средство, независимо от казаното от прокурора, дори не го каза и П. за Б.. Не го каза и К., който казва, че когато е отишъл няма спомен Б. Д. дали въобще е бил там. Не съм съгласен и с поредността, която ни описа пред нас прокурора говорейки за изпълнението на двете обществени поръчки. Напротив, ще обърна внимание на писмените доказателства по делото. Обществената поръчка която е с предмет реконструкция и рехабилитация на съществуващите общински пътища е обявена от Община- Септември на 21.07.2017 г., а е подписан договор за строително монтажни работи на 07.11.2017 г. Другата обществена поръчка за вътрешната водопроводна линия, която касае ул. „16-та“ договорът е подписан на 17.12.2018 г. месец, година и десет дни по-късно отколкото първата. Много е важно тази поредност, защото според първият подписан договор, този касаещ рехабилитацията на уличната настилка, заинтересования ни уличен участък ул. „16-та“ на с. К., е предвидено да се положи трайна настилка с асфалтово бетонно покритие за открИ.е на процедурата, което също е част от доказателствата по делото. Така и е според всички строителни книжа, така и според представителя на Община-Септември - С.М., а и според представителя на изпълнителя - М. Д.. В техническата спецификация на тази обществена поръчка е предвидено още 2017 г. пълно премахване на съществуваща

настилка и полагане на нова асфалтов бетон. Т.е. тези документи категорично опровергават обвинителната теза, която се гради около твърдението, което е на стр. 3 от ОА и което изхожда от странични фактори Община- Септември, че въпросните плочки, павета и бордюри не са явява по същество строителен отпадък и че същите щели да бъдат използвали след завършването на подмяната на водопровода ул. „16-та“. От тези цитирани от мен писмени доказателства категорично опровергавам това твърдение. Не са извършвани строителни монтажните дейности на тези две поръчки една след друга. Напротив, те са извършвани паралелно. Началото на строително монтажните дейности по обществената поръчка касаещи водопровода е поставена 20.02.2019г., а крайната дата на извършването е 25.04.2019 г. Цитирам т. 3 на част пътна от документацията, която е по делото – цитира. Очевидно е, че в тази си част този документ се разминава с посоченото от св. М., че поради констатирани липси настилка не била възстановена. По другата обществена поръчка, която касае рехабилитацията на пътната настилка. Строителната площадка е открита на 11.03., а строежа е предаден на 17.04.2019 г. т.е. преди да бъде предаден строежа по другото. И съвсем логично и житейски оправдано е в този случай работещите по водопровода да не се занимават с последващо полагане на пътна настилка след като незабавно след това техните колеги ще трябва да я развалят, за да полагат такава. Тук възниква резонния въпрос кому са потрябвали остатъците, които ние видяхме в двора на РУ- Септември – павета, плочи и бордюри. Ами отговора го дадоха някои от свидетелите, само и единственото на местното население, за което е давано разрешение от факторите от общината и от селото, потвърдено е от св. К.. Когато става въпрос за св. С. П. аз не мога да не отбележа различните качества, които той има в настоящето производство. Първото негово качество е, че той е посочен от някои от свидетелите като лицето за което са били предназначени процесните павета, плочки и бордюри. Така например св.Л. К.- полицейският служител, който пръв е посетил местопрестъплението пред нас заяви– цитира. Свидетелят Б. Х. също посочи пред нас С. П. като лицето за което са били предназначени плочите и три павета. На следващо място това лице е използвано от разследващите като поемно лице в протокола за оглед на местопрестъплението. Обърнете внимание, какво казва този свидетел по отношение на този протокол. Първо той заяви, че не е подписал никакъв протокол. Каза че не е участвал в броенето на плочките, когато му бяха

предявени протокола и подписа му той го разпозна, но каза „не прочетох протокола преди да го подпиша“. Аз считам, че на това поемно лице като такова можем да имаме толкова вяра, колкото и като свидетел и поставям въпроса, какво е процесуалното качество на протокола за оглед, който е подписан от него без той да знае какво е неговото съдържание. Според мен този протокол няма никакво процесуално място в настоящия процес. Както вече казах съгласен съм с тезата на адв. П., а и споделена от представителя на ДО, че се касае за класически пример на малозначително деяние по смисъл на чл. 9, ал. 2 от НК. Тук степента на обществена опасност на това деяние, ако не липсваща то е явно незначителна, като имам предвид не само стойността на въпросните павета, т.е. 200 павета. Имам предвид, че се касае за стари, използвани, амортизирани вещи. Самият факт, че Община- Септември е обявил обществена поръчка да премахне тази стара улична настилка, също говори, че тази настилка вече не е подходяща да осъществява своята роля. Степента на обществената опасност на двамата подсъдими не бих казал, че е ниска, бих казал че е никаква. Двамата подсъдими се неосъждани, без висящи наказателни дела. Имаме, както писмени, така и гласни доказателства за добрите им характеристични данни. К. Д. е студент, баща му е трудово ангажиран, като управител на дружеството, обществено ангажиран като бивш кандидат за кмет на селото и настоящ общински съветник. Във всички случаи, ако Вие намерите, че те са извършили това което им вменява ОА с оглед на всичко това нещо трябва за Вас да си дадете ясен и категоричен отговор. Съответно ли е евентуалното деяние, което е описано в ОА на най-лекото предвидено в закона наказание. За мен отговора е категорично не, тъй като това би било справедливо. Ето защо аз Ви моля да постановите оправдателна присъда по отношение и на двамата подсъдими.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ПОДСЪДИМИЯ К. Д. – Няма какво да кажа.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ПОДСЪДИМИЯ Б. Д. - Няма какво да кажа.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ К. Д. – Моля да бъде оправдан.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ Б. Д.– Моля да бъде оправдан.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание, за да постанови присъдата,

след което я обяви на страните и разясни реда и сроковете за нейното обжалване и протестиране.

Протоколът написан в с.з., което приключи в 15:20 ч.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Секретар:** \_\_\_\_\_